

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

15. Sancta Liberata obtentâ à Deo barbâ virginitatem defendit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Merito ergo Deum magnificare non cesses; & caye ne ab eo ulterius peras, quod non immerito denegabit. Ad hæc mulier denuò clare articulateque respondit: Faciam, quod hortaris; & cum dicto confessim rursus obmutuit. Obmutuerunt stupore & alij qui aderant, & aliquantum ad silentium admiratione redacti tacuerunt, præsertim illi, qui eam adduxerant; postea laude & gratijs Deo dictis, adductam domum reduxerunt; vbi postquam septem annis superuixit, mortem piè religioseque obiit, ipso vitæ exitu testata, melius sibi fuisse, loqui non potuisse, quām male esse locuturam. Quod etiam alia lingulæ & blateratrices fæminæ optare deberent. Minùs enim deforme est, defectu corporis, quām virtutis laborare. Quamuis & malus spiritus linguam subinde vincitam teneat, ne Deum laudet. Hinc electo demonio locutus est mutus. Itaque & tacere aliquando malum est, & loqui bonum; aliquando autem satius, non posse loqui, quām nimis loqui; vt & silentium, & eloquium à Deo, vel diabolo possit prouenire.

Quemadmodum autem grande beneficium fuit huic mulieri, linguæ vsu fuisse destitutam, ita & alia pia feminæ, ut pudicitiam tuerentur, ipsam formæ suæ destructionem, tanquam beneficium, à Deo petierunt. Adeò quod monstrorum est Mundo, pulchrum est Deo. S. Liberata, alioqui Wilgefortis, apud Belgas Ontkommera, Germanis Onfummersnuß dicta, Regis Portugalliae filia, clam Christiana nescio parente, omnium totius regni formosissima habebatur, quam speciem vnâ cum virginitate Christo addixit. Sed non defuit generofa menti tentator, vt virtutem etiam pugna redderet illustriorem. Abierat è mortali vita mater eius. Pater qui sine vxore nolebat viuere, cùm sponsam circumspiceret, nullam potuit hac filiâ suâ vel nobiliorem, vel venustiorem reperire, quæ videbatur ex omnibus gratijs composita. Ethnicus igitur homo nihil faciens reverentiam sanguinis, eam in coniugium expectit. Liberata exhorruit petitionem incestam, potiusque milles mori maluit, quām consentire in nuptias tam inauspicatas. Quid, inquietabat, pater meus Oedipum aget? ego eadem & filia, & vxor illi ero; filij autem mei, si quos genuero, fratres

XV.

Martyrolog.
Rom. Molan.
ad Vsuardū,
& Abbas An-
husan. in
Stemmat.
Christi. 20.
Iulij post
Bartholom.
Riccius in
triumph.
Christi cruci-
fixi.

Kkkkk mei

*340 Cap. LVII. Causa monitrorum ex parte Dei benefacientis.
mei vocabuntur? Absint à me tales nuptiae? Quæ nullas volo,
etiam acceptabo inhonestas? Quàm infandus hic esset Hyme-
næus? An non*

*Pronuba Tisiphone thalamis ulularet in iussu?
Et caneret mœstum denia carmen aus?*

Primùm precibus agens,

*Da mihi perpetua genitor charissime, dixit
Virginitate frni, dedit hoc pater ante Diane.*

*Postea etiam grauioribus verbis tedas iugales execrata est.
Vidisses contrarios vtrinque motus. Quantum filia à tali
connubio abhorrebat, tantum impurus parens ambiebat, cuius
desiderium ipsa negatione incendebatur. Itaque in eo res erat,
vt filiam quantumvis matrimonium detrectantem, regia po-
testate adigeret ad nuptias adornandas. Quòd fugeret inno-
cens virgo; iubente patre, cogente rege, nisi ad eum, qui est
rex regum, & naturæ Dominus? Illum ergo contentissimis
precibus oravit, vt id, quod patri maximè esset illecebrosum,
& cauſa tam infandæ petitionis, in se mutaret, formamq; il-
licem insigniter deuenustaret. Audijt hoc votum Deus, atque
vna nocte ita eam vehementer deformauit, vt die altero viri
non feminæ amplius speciem præferret. Barba enim hispi-
da, & prolixa mentum illius genasq; contexit vndique, verum
hoc omnibus & subitum monstrum videbatur. Parens ita de-
mutatam nec pro femina, nec pro filia agnouit, sed, quod
comperisset, esse Christianam, diris eam tormentis subiectam,
tandem in crucem clavis affixam crudelissimè interemit; hoc
ipso postea, in toto terrarum orbe celebratam, quia barbata
virgo mori maluit, quàm incæsto coniugio fœdari.*

XVI.

Matth. 10.30.

Luc. 21.18.

*Tanta est Numinis prouidentia, tanta Conditoris cura,
vt Christus verè dixerit: *Vestri capilli capitis omnes numera-
ti sunt;* & quidem ita numerati, vt alibi addiderit: *Et ca-
pillus de capite vestro non peribit.* Quod si capillus de capite non
cadit, sine prouidentia Dei, multò minus sine eadem prouiden-
tia illi accedit. Numinis igitur & sapientia & bonitas est,
etiam fœminæ barba, sub qua tutò castitas potest latere, quæ
utique plus pulchritudinis habet, quàm illa etiam in hoc sexu
barba.*